

Så til hr. Jes Lunde: Det er da egentlig beklageligt, at det nu kommer frem, at hr. Jes Lunde ikke ved, hvad hr. Jes Lunde har sagt ja til på SF's vegne. Der er jo ikke nogen tvivl om, at forslaget her i første omgang fører til skattestigninger på 610 mio. kr. Så kobles det forslag til, som vi behandler herefter, som giver ekstra 300 mio. kr., altså en umiddelbar skattestigning på 1 mia. kr. – det er korrekt. Men dertil kommer jo, at man fjerner 9 mia. kr. fra fondene, og dermed udskyder man et kommende skattefald på bruttoskatten på 1,5 pct., har vi fået at vide.

Til hr. Frank Aaen: Det er lige præcis helt almindelige mennesker, der betaler bruttoskat, ja, det er såmænd også børnene, der ikke engang har et fradrag, når vi taler om bruttoskatten.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg synes i modsætning til mange andre, at skatteministeren fortjener tak, for jeg har tidligere oplevet, at skatteministeren i tv-medierne har sagt, at det, der er brug for, er penge i statskassen, og her er en mulighed for at få penge i statskassen, og den vil vi gøre brug af. Og det samme gentog skatteministeren egentlig her fra talerstolen: at formålet med denne skattestigning er at få penge i statskassen – at der skal være balance på de offentlige budgetter.

Det synes jeg er ærlig snak. Det er jo præcis en understregning af, hvor utroværdig regeringen i øvrigt måtte være fra statsministeren og nedefter, hvor man fastholder, at der er en klar forståelse omkring skattereformen, hvad arbejdsmarkedsbidraget er, hvad det skal bruges til, og hvornår det falder.

Men tak til skatteministeren for den ærlighed, der afslører den samlede regerings utroværdighed.

Nu er økonomiministeren her så også, og dér kunne man måske spørge, hvad økonomiministeren mente og tænkte på, da hun til Berlingske Tidende – og det er så refereret den 30. maj 1993 – udtaler:

»Økonomiminister Marianne Jelved besvarede i en debatartikel i denne avis oppositionens påstande om, at bruttoskatten blot bliver en ny skatteskrue, med følgende:

»Forkert. Der indføres ikke bruttoskat, men arbejdsmarkedsbidrag. Bidragene følger ledigheden. Når ledigheden begynder at falde, falder bidragene også, og de udgifter, som bidragene

skal dække, er aktivering, sygedagpenge og understøttelse.«

Det er altså den minister, som Berlingske Tidende anfører som den mest troværdige. Må jeg så spørge: Hvordan har ministeren det i dag med de tanker, ministeren havde i 1993?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Uanset om man kan lide det eller ej, så er det en uomgængelig kendsgerning, at det, der sker med dette lovforslag, er, at det, man hidtil har kaldt arbejdsmarkedsbidrag, nu bliver til en ren og skær bruttoskat. Sådan er det, og det kan ikke tilbagevises.

Hr. Frank Aaen har en meget dårlig sag. Det er han åbenbart temmelig bevidst om, og derfor forsøger han sig med det gamle kneb »det bedste forsvar er et angreb«, og han forsøger at angribe Det Konservative Folkeparti for, at vi gerne vil have goder, uden at vi vil finansiere goderne.

Hr. Frank Aaen henviser til sidste års finanslovforlig mellem Det Konservative Folkeparti og regeringen. Også her har hr. Frank Aaen en meget dårlig sag og satser meget hårdt på, at befolkningen har en dårlig hukommelse. Sidste år forbedrede vi statsbudgettet med mere end 4 mia. kr. samlet, efter at goderne var finansieret. Det er en kendsgerning, som er lige så uafviselig.

Nej, tilbage står, at lige så snart Socialdemokraterne og SF og co. laver politik sammen, så ender det altid med det samme, nemlig stigende skatter og større udgifter, og det er præcis også resultatet af den delaftale, venstrefløjens har indgået for 2 dage siden.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

På foranledning af hr. Thor Pedersen skal jeg gerne besvare det spørgsmål, hr. Thor Pedersen stillede mig. Jeg har det ganske udmærket med dette lovforslag, og jeg har ingen problemer med det. Det svarer ganske til, hvad der er citeret fra hr. Thor Pedersens side fra Berlingske Tidende fra sommeren 1993, var det vist.

Fondene dækker bestemte målrettede, beskrevne i loven formål. Det gælder stadig væk. Det gælder også, at fondene skal svinge med beskæftigelsens bevægelse.

Det, der er årsagen, og som hr. Thor Pedersen udmærket godt ved er årsagen, er, at der laves en regnefejl, som betyder, at alle danskere får for mange penge i 1996. Og jeg beklager inder-